

העולם הזה פוחח במבצע

עברית

תנאי התח

- 1. האטרה** תיבחר אחת לשנה בתואר "צברית של הש" יטוד לבחירה יט את הטיפוס היט שאיפתייה, רמתה המוסרית והרפעתה החיצונית
- 2. אבן-הבוחן** מערכת העולם הוח תקציב ישראליות) על-ידיה ובפיקוחה בארץ והתקדמותה באותה דרך ששימשה יטוד לבח
- 3. הפרס** חבר השופטים יהיה מן הא"ב : (1 יהודית אורני טרטי כרמל (3) שושנה דמארי, זמרת (4) משה פסנתרנית (6) מרדכי זעירא, קומפוזיטור (7) נורי חודורוב, כדורגלן (9) שאול לוי, מחנך, ראש מחלק מוסינון, סופר (11) יצחק נימצוביץ, מחנך, עיתונאי מרון, שחקנית (13) רם סולומון, עורך-דין (14) ש קסטל, צייר (16) שמואל תמיר, עורך-דין. כן יהיו בו העורך הראשי של העולם הזה, ראש מערכת העולם ו
- 4. השפוט** אר. ההצעה תיעשה (א) על-ידי המועמדת עצמה, או אחר, או (ג) על-ידי מטה המבצע.
- 5. זכות ההשתתפות** כושרה של כל מועמדת ותציע לוועדת השיפוט ז
- 6. בחירת המועמדות** ועדו
- 7. בחירת הזוכה** דעו
- 8. שיטת הבחירה** סמך דו"ח ועדת-המשנה ובחינה אישית של המועמדו

נקודות. המספר המסמילי של נקודות בכל סעיף אישית (20), רמה אישית (10) טיפוסיות ישראלית (20) יחליטו ברוב דעות המשתתפים בישיבה, והחלטתם תה (ראה שארון בעכ

אינם קיימים בארץ. הדור החדש, כך נאמר, שוב אין לו כוח-החלטה, אין לו יופי מקורי, אין לו שרשים במציאות של עמו ובנוף של מולדתו.

האם זה נכון? האם דור זה, שגדל אחרי המלחמה, באווירת החרות של מדינתו, באמת נטול כל שאיפה לאידיאלים, כל פנים רוחניים?

למראית עין, אכן זה המצב. כי העין נמי שכת אל נערות-הזוהר המפורכסות, פרי טר פולם המקצועי של גודדי יופייניות, השופעות חיובים ריקניים לכל עבר וחולמות על קאר-יירה מזהירה שם, מעבר לים, בחברתן של מארילין מונרו ושאר בובות-השערות הבלוני דיות הצבועות.

אולם האם אלה מסמלות באמת את הדור הצעיר? נדמה שכן — עד שהמצלמה מנציחה, לפתע, כיתה של חיילים החוזרים מן הפעולה, או קבוצה של נוער באחד ממשקי הספר, או חיוכה של אחות באחד מבתי-החולים, או הניו הטיפוסי של גננת באחת השכונות או המיטבים — או סתם פנים חולפות, עטורות בכפייה, באחד מכבישי הגליל או הנגב.

ואז, באופן ספונטאני, מבצצת המחשבה בלב: לא, ישנו גם נוער אחר, שונה לגמרי, שאינו מושך את זרקורי הפרסומת, אך הלך-חב את מלחמתו הפרטית למען תכלית כחיים.

שישום דור אינו עשוי כולו מעור אחד. הוא מרכב מרבבות רבות של אנשים חיים, צעירים וצעירות, שאף אחד מהם אינו דומה בדיוק לרעהו.

(ראה שער)

והי קריאה לכל הטוב והיפה בנוער הישראלי, כל אשר שרשים לו באדמת מור-לדתו, כל המביע את האופי המקורי של דור חדש.

לא תחרות יופי מן הסוג שיצא ממכונת הפרסומת ההוליוודית הקלוקלת, בו מתבקשות צעירות להציג לראווה את ערוחתן, לנענע את אבריהן לפני קהל המבקש פורקן ליצרים בלתי-אהודים.

לא נסיון חדש לטפח את האידיאלים הכוזב בים של יופי נבוב, חסר רוח ותכלית, המתקשט בחיך מקצועי מזויף והמבוסס על ההנחה כי הקליפה חשובה יותר מהתוך.

כי אם: נסיון מיוחד במינו וראשון במינו לכחן את זרקור הפרסום אל הטוב, היפה והנאצל הגדל בנוף שטוף-השמש של ארץ-ישראל; לעודד את היסודות החיוביים בדור הנאבק עם עצמו על יצוב דמותו הרר חיות; לעזור בניבוש טיפוס ישראלי מקורי המגלם בתוכו את רוח הארץ ואת אופי העם.

ה **בה ונתכונן** לרגע קט בתמונת הנערה בפניה השמאלית העליונה של עמודים אלה. היא פרסמה על שער העולם הזה 522 לפני שמונה שנים.

האם יחכן תצלום שינציה בשנייה אחת בצורה חותכת יותר את דמותו של הנוער העברי של אותה שעה? נערה זו ממשק תלוי סף, שצולמה עם כרוס מלחמת-העצי מאות, מביעה את הכל: את כוח-ההחלטה של דור שעמד להיכנס למאבק המכריע של היי: את הפשטות הנעלה של דור שבו לסממנים חיצוניים, ודווקא בשל כך הצטיין ביופיו; את החן המקורי, שאינו ניתן-לחיקוי, של ארץ-ישראל הצעירה.

מן המוסכמות הוא טיפוסים כאלה שוב

ניחוח-חציר במשקל-ספר או ריח הבושם המלאכותי היקר

ביקני עשוי בידי מיטב חייטי האופנה הפריסאית או חולצה ישראלית פשוטה וכפיה לבנה